

Р Е Ш Е Н И Е №59

гр. Перник, 02 май 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на трети април две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело №74/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З.В.С. *** срещу решение № ПОВН – 2/12.01.20012г. на директора на териториалното поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу разпореждане № С-13-999-15-00014035 от 06.12.2011г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите на Районно управление “Социално осигуряване” (РУ “СО”) гр. Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение като незаконосъобразно и постановяване на изплащане на обезщетение за временна нетрудоспособност за четири дни седмично. Жалбоподателката твърди, че следва да ѝ бъде изплатено обезщетение по представените болнични листове пред община Перник съобразно реално отработени часове и дни при втория работодател Спортно училище “Олимпиец” гр. Перник, които определя сумарно за различните дни по часове - за месец октомври, ноември и декември 2011г. на 40 часа и 20 минути или преизчислено при 8 часа работен ден на 5 работни дни.

Ответникът по жалбата – ръководителят на ТП на НОИ гр. Перник чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Основните съображения са, че при извършена проверка е установено по безспорен начин, че жалбоподателката е упражнявала трудова дейност за дните, за които е отказано изплащане на обезщетение за временна неработоспособност и е приложена разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от КСО.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От представените писмени доказателства безспорно се установява, че жалбоподателката З.С. Велинова е назначена с трудов договор № 011 от 13.09.2011г. на длъжност външен лектор – математик, на непълно работно време в Спортно училище “Олимпиец” гр. Перник. Същевременно жалбоподателката през процесния период е работила и към община Перник. Осигурителят община Перник е представил болнични листове: № 0223302, серия А-2011 за периода от 12.10.2011г. до 22.10.2011г. с определен режим “домашен”, № 1589228, серия А – 2010 за периода от 14.11.2011г. до 24.11.2011г. и № 0315164, серия А- 2010 за периода от 24.11.2011г. до 14.12.2011г.

Направена е проверка в Спортно училище “Олимпиец” гр. Перник като с констативен протокол е установено, че на жалбоподателката са зачетени 9 дни осигурителен стаж за месец октомври 2011г. за взети 28 лекторски часа, 11 дни осигурителен стаж за месец ноември 2011г. за взети 32 лекторски часа и 9 дни осигурителен стаж за месец декември 2011г. за взети 27 лекторски часа. Приложени са декларации, подписани от жалбоподателката за лекторските часове по дни за трите месеца. Жалбоподателката не спори, а потвърждава това и в жалбата, че е имала лекторски часове, зачетени за осигурителен стаж, съвпадащи с датите на болничните листове, както следва на: 13,14,17,18, 20 и 21 октомври 2011, 14, 15, 17, 18, 21, 22 ноември 2011г. и 01, 02, 05, 06, 08, 09, 12 и 13 декември 2011г. За тези дни е отказано изплащане на обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 46, ал. 3 от КСО, парично обезщетение за временна неработоспособност не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи. В случая за периодите, за които е отказано изплащане на обезщетението и за които жалбоподателката претендира да ѝ бъде изплатено такова е налице упражняване на трудова дейност в Спортно училище “Олимпиец” гр. Перник и тези дни са зачетени за осигурителен стаж.

При тези доводи, оспорваното решение № ПОВН – 2/12.01.20012г. на директора на ТП на НОИ гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата на З.В.С. *** срещу разпореждане № С-13-999-15-00014035 от 06.12.2011г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите на Районно управление “Социално осигуряване” (РУ “СО”) гр.Перник следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателката следва да заплати на административния орган разноски по делото, определени като юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, по чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на решение № ПОВН – 2/12.01.20012г. на директора на ТП на НОИ гр. Перник по жалба на З.В.С..

ОСЪЖДА З.В.С.***, ЕГН *****,*** да заплати на ТП на НОИ гр. Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски по производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/